

Прослава – чега?

У години прославе тобожњих јубилеја, треба погледати и на „другу страну“. Сваки објекат има и своју „сенку“. То се може рећи и за светосавље/гадосавље. Једна од нити води до светогорског протата. Њен носилац је вишеструки протоепископ Свете Горе атонске, монах светосавског Хиландара и епископ светосавске Жиче. Грдне црквене паре је добила мафија да би „дилбери“ овог светосавца били „удомљени“. Овакво „породично“ стање епископа – природно или не – чешће је правило него изузетак. Не заостаје ту много ни светосавска Студеница са гадостима Ј. Младеновића. Ту спада и Амфилохије са својим дамама (Тозина и жена и ћерка, и уреднице неких мисионара...). Сваки „канон“ има свој апокриф. Тако и овде све има своје лице и наличје.
